

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2010

Částka 75 – čís. 221

Vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení). Účinnost od 1. 9. 2010.

Částka 76 – čís. 222

Nařízení vlády o katalogu prací ve veřejných službách a správě. Účinnost od 1. 10. 2010.

Částka 78 – čís. 228

Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 333/2009 Sb., o podmínkách použití finančních prostředků Státního fondu rozvoje bydlení ke krytí částí nákladů spojených s výstavbou sociálních bytů formou dotace právnickým a fyzickým osobám. Účinnost od 1. 8. 2010.

Částka 80 – čís. 233

Vyhláška o základním obsahu technické mapy obce. Účinnost od 1. 1. 2011.

Částka 86 – čís. 243

Úplné znění zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 413/2005 Sb., zákonem č. 444/2005 Sb., zákonem č. 112/2006 Sb., zákonem č. 181/2007 Sb., zákonem č. 296/2007 Sb., zákonem č. 32/2008 Sb., zákonem č. 190/2009 Sb. a zákonem č. 227/2009 Sb.

SBÍRKA PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

hlavního města Prahy

Částka 6 – čís. 8

Obecně závazná vyhláška, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vydává Statut hlavního města Prahy, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 8. 2010 (s odchylkou).

Částka 7 – čís. 10

Nařízení, kterým se mění nařízení č. 26/2005 Sb. hl. m. Prahy, kterým se zakazuje reklama šířená na veřejně přístupných místech mimo provozovnu, ve znění nařízení č. 9/2007 Sb. hl. m. Prahy. Účinnost od 1. 11. 2010 (s odchylkou).

VĚSTNÍK VLÁDY

pro orgány krajů a orgány obcí

Částka 3/2010

Sdělení Ministerstva vnitra o opravě tiskové chyby ve sdělení o změnách v zákoně č. 128/2000 Sb., o obcích, a v zákoně č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, v souvislosti s přijetím zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech. (O předmětném sdělení, jež bylo uveřejněno ve Věstníku vlády v částce 2/2010, informovala Stavebně správní praxe č. 3/2010).

VĚSTNÍK MŽP

Částka 7/2010

Sdělení odboru ochrany horninového a půdního prostředí č. j. 57316/NV/10, kterým se upravuje postup při odnímání zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro výstavbu výroby elektřiny z energie slunečního záření.

CENOVÝ VĚSTNÍK MF

Částka 9/2010

Přehled cenových map stavebních pozemků obcí (CMSP) – stav k 30. 6. 2010.

Obecně závazná vyhláška statutárního města Olomouce č. 4/2010, kterou se vydává Cenová mapa stavebních pozemků na území statutárního města Olomouce (2010/2011)

Částka 10/2010

Obecně závazná vyhláška obce Horoměřice č. 1/2010, kterou se vydává 6. cenová mapa stavebních pozemků obce Horoměřice.

Informace o školení Institutu pro místní správu. (Školení má název „Povinnosti obcí v oblasti pohřebnictví“; posluchači mj. nabudou schopnost využívat interaktivní mapovou databázi provozovaných nebo nezrušených pohřebišť).

SBÍRKA ROZHODNUTÍ

Nejvyššího správního soudu

Z obsahu čísla 6/2010

- č. 2052 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, čj. 5 As 12/2009-153). Řízení před soudem: přezkum rozhodnutí o nařízení obnovy správního řízení. Týká se § 65 odst. 1 soudního řádu správního a § 100 odst. 3 správního řádu. Prejudikatura: č. 1427/2008 Sb. NSS. Z rozsudku vyplývá:

Rozhodnutí, jímž se nařizuje (povoluje) obnova územního řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby, je rozhodnutím správního orgánu podle § 65 odst. 1 s. ř. s., které není vyloučeno ze soudního přezkumu.

- č. 2061 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, čj. 7 As 2/2009-80). Ochrana přírody a krajiny: účastenství občanského sdružení zabývajících se ochranou životního prostředí ve správním řízení. Územní řízení: námitky účastníka. Týká se § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Prejudikatura: č. 291/2004 Sb. NSS, č. 640/2005 Sb. NSS, č. 825/2006 Sb. NSS a č. 906/2006 Sb. NSS. Z rozsudku vyplývá:

S námitkami občanského sdružení, které své postavení účastníka správního řízení odvozuje z § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je správní orgán povinen se věcně vypořádat pouze v případech, že se týkají zájmů, které občanské sdružení ve správním řízení hájí, tj. pokud souvisejí s ochranou přírody a krajiny tak, jak je vymezena citovaným zákonem (srovnej zejména § 1 až § 3 citovaného zákona. V opačném případě postačí, pokud správní orgán přezkoumatelným způsobem zdůvodní, proč se námitky uplatněné občanským sdružením těchto zájmů netýkají.

Z obsahu čísla 8/2010

- č. 2096 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2010, čj. 1 As 36/2010-44). Služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů: věcná příslušnost k projednání přestupku. Správní řízení: přezkum nicotného rozhodnutí v přezkumném řízení. Týká se § 10 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, § 77 odst. 1, § 78 odst. 1 a § 94 a násl. správního řádu a zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (§ 186 odst. 1, § 1 odst. 1). Prejudikatura: č. 793/2006 Sb. NSS a č. 1629/2008 Sb. NSS; Soudní judikatura ve věcech správních č. 214/1998. Z rozsudku vyplývá:

- I. V případě, že jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustil příslušník bezpečnostních sborů, projedná jako přestupek místně příslušný obecní úřad namísto toho, aby je projednal příslušný služební funkcionář v řízení podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, je výsledné rozhodnutí obecního úřadu nicotné, protože jej vydal absolutně věcně nepřislušný správní orgán.

II. Jestliže správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který vydal nicotné rozhodnutí, toto rozhodnutí zruší či změni v přezkumném řízení podle § 94 a násl. správního řádu z roku 2004 namísto toho, aby prohlásil jeho nicotnost, zatíží své rozhodnutí vadou, která jej činí rovněž nicotným. Je totiž z povahy věci vyloučené, aby správní orgán změnil či zrušil neexistující rozhodnutí.

- č. 2097 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, čj. 5 As 37/2009-94). Správní řízení: pořizování zvukového záznamu v průběhu ústního jednání; pořádková opatření. Týká se čl. 2 odst. 4 Ústavy České republiky a § 45 odst. 2 správního řádu (č. 71/1967 Sb.).^{*)} Z rozsudku vyplývá:

Správní řád z roku 1967 nezakazoval účastníku správního řízení poříditi si zvukový záznam průběhu ústního jednání. Pořizování zvukových záznamů ústního jednání totiž nijak neupravoval ani ve vztahu ke správnímu orgánu, ani ve vztahu k účastníkům řízení či jiným zúčastněným osobám. To však neznamenovalo, že pro nedostatek právní úpravy bylo takové jednání účastníka řízení bez dalšího nepřijatelné, respektive zakázáno (čl. 2 odst. 4 Ústavy). Jen v pořizování zvukového záznamu výpovědi svědka v průběhu ústního jednání účastníkem správního řízení, k němuž svědek nedal souhlas, nelze bez dalšího spatřovat rušení pořádku jednání hrubým způsobem ve smyslu § 45 odst. 2 správního řádu z roku 1967 odůvodňující vykázní účastníka správního řízení z místa jednání a pokračování v jednání v jeho nepřítomnosti.

^{*) S účinností od 1. 1. 2006 zrušen zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád.}

PRÁVNÍ RÁDCE

Číslo 7/2010

Prof. Ing. Vladimír Smejkal, CSc., LL.M.: Datové schránky po roce.

Zhodnocení právní úpravy a praktické realizace doručování do datových schránek.

MODERNÍ OBEC

Číslo 9/2010

Mgr. Zdeněk Horáček: Změny po velké novele vodního zákona. Autor (zástupce ředitele odboru vodoхозяйské politiky a protipovodňových opatření Ministerstva zemědělství) informuje o některých změnách, které přinesla rozsáhlá novela zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), účinná od 1. 8. 2010.

VEŘEJNÁ SPRÁVA

Číslo 13/2010

Hlavní téma čísla: Vojenské újezdy.

Samostatná příloha čísla: Datové schránky a činnost správních orgánů.

INFORMACE A STANOVISKA

PŘEHLED STAVEBNÍCH ÚŘADŮ A JEJICH ČINNOST (informace odboru stavebního řádu MMR)

Obsah:

- A. Druhy stavebních úřadů, jejich působnost a pravomoc
- B. Vyhrazení pravomoci stavebního úřadu
- C. Počet obecných stavebních úřadů
- D. Historický vývoj vzniku obecných stavebních úřadů
- E. Činnost stavebního úřadu svěřená zvláštními zákony

Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), svěřuje výkon státní správy na úseku územního řízení a stavebního řádu soustavě stavebních úřadů. Strukturu stavebních úřadů, jejich působnosti, podmínky pro vyhrazení pravomoci stavebního úřadu vymezuje stavební zákon v části druhé hlavě II §§ 13 až 17.

A. Druhy stavebních úřadů, jejich působnost a pravomoc

Soustavu stavebních úřadů tvoří

- obecné stavební úřady
- speciální stavební úřady
- vojenské stavební úřady
- jiné stavební úřady

Základním článkem soustavy stavebních úřadů jsou obecné stavební úřady; mají postavení orgánů státní správy s „univerzální“ působností ve věcech územního rozhodování, stavebního řádu, sankcí a v dalších záležitostech, pokud nejsou vyhrazeny ostatním stavebním úřadům. Mohou vydávat všechna rozhodnutí a opatření podle stavebního zákona, s výjimkou ohlášení, stavebních povolení a dalších rozhodnutí týkajících se vymezených speciálních a jiných zvláštních druhů staveb, viz níže.

Obecným stavebním úřadem podle § 13 stavebního zákona je

1. MMR
2. krajský úřad
3. Magistrát hlavního města Prahy a úřad městské části hlavního města Prahy určený statutem
4. magistrát územně členěného statutárního města a úřad jeho obvodu nebo městské části určený statutem
5. magistrát statutárního města
6. pověřený obecní úřad
7. městský a obecní úřad, který tuto působnost vykonával ke dni 31. 12. 2006.

Poznámka:

Nový stavební zákon nestanoví působnost orgánů obcí, které nejsou obecným stavebním úřadem, a neumožňuje přenést na tyto obce část pravomoci stavebního úřadu. Neobsahuje ustanovení obdobná jako § 122 a 124 starého stavebního zá-

kona. Tzn. neruší komise výstavby, ale již jim nesvěřuje žádné působnosti. Komise podle § 122 zákona o obcích může zřídit rada obce jako své iniciativní a poradní orgány. Na tom stavební zákon nic nemění, ale těmto komisím už nejsou svěřeny přímo ze stavebního zákona žádné působnosti.

Speciálním stavebním úřadem podle § 15 stavebního zákona je (respektive jsou)

1. **Úřad pro civilní letectví** u staveb leteckých
2. **Drážní správní úřady** u staveb drah a na dráze, včetně zařízení na dráze
3. **Silniční správní úřady** u staveb dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací, konkrétně podle § 40 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, jsou jimi:
 - Ministerstvo dopravy ve věcech dálnic a rychlostních silnic
 - krajský úřad ve věcech silnic I. třídy
 - obecní úřad obcí s rozšířenou působností ve věcech silnic II. a III. třídy, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací.
4. **Vodoprávní úřady** u staveb vodních děl, konkrétně podle § 104 a následujících (ve spojení s § 15) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), jsou speciálními stavebními úřady
 - újezdní úřady na území vojenských újezdů
 - obecní úřady obcí s rozšířenou působností
 - krajské úřady
 - Ministerstvo zemědělství

Speciální stavební úřady vykonávají působnost stavebního úřadu, s výjimkou pravomoci ve věcech územního rozhodování. Postupují podle stavebního zákona, pokud zvláštní právní předpisy pro speciální stavby nestanoví jinak.

Úřad pro civilní letectví postupuje podle zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Drážní správní úřady postupují podle zákona č. 266/1994 Sb., o drahách.

Silniční správní úřady postupují podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

Vodoprávní úřady postupují podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon).

Povolení pro stavby mohou vydat jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek; souhlas není správním rozhodnutím. Jestliže se nevydává územní rozhodnutí ani územní souhlas, postačí vyjádření obecného stavebního úřadu o souladu navrhované stavby se záměry územního plánování.

V pochybnostech, zda se v konkrétním případě jedná o stavbu speciální nebo obecnou v působnosti obecného stavebního úřadu, platí stanovisko příslušného speciálního stavebního úřadu.

Vojenským stavebním úřadem podle § 16 SZ je

újezdni úřad. Seznam vojenských újezdů, vymezení jejich hranic a seznam újezdních úřadů upravují přílohy zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany státu. Jsou jimi:

1. Újezdni úřad vojenského újezdu **Boletice**; sídlem újezdního úřadu jsou Boletice; území újezdu náleží do okresu Český Krumlov.
2. Újezdni úřad vojenského újezdu **Brdy**; sídlem újezdního úřadu je obec Jince; území újezdu náleží do okresu Příbram.
3. Újezdni úřad vojenského újezdu **Březina**; sídlem újezdního úřadu je město Vyškov; území újezdu náleží do okresu Vyškov.
4. Újezdni úřad vojenského újezdu **Hradiště**; sídlem újezdního úřadu je město Karlovy Vary; území újezdu náleží do okresu Karlovy Vary.
5. Újezdni úřad vojenského újezdu **Libavá**; sídlem újezdního úřadu je město Libavá; území újezdu náleží do okresu Olomouc.

Újezdni úřady vykonávají působnost stavebního úřadu na území vojenských újezdů a to včetně pravomoci ve věcech územního rozhodování.

Jiným stavebním úřadem podle § 16 SZ je

1. **Ministerstvo obrany**
u staveb důležitých pro obranu státu mimo území vojenských újezdů, které slouží nebo mají sloužit k zajišťování obrany státu a jsou zřizovány Ministerstvem obrany nebo právníčkou osobou jím zřízenou nebo založenou,
2. **Ministerstvo vnitra**
u staveb pro bezpečnost státu, kterými se rozumí stavby nebo jejich části sloužící k plnění úkolů Ministerstva vnitra, organizačních složek státu zřízených Ministerstvem vnitra, Policie České republiky, Policejní akademie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky, Úřadu pro zahraniční styky a informace a Bezpečnostní informační služby s výjimkou staveb nebo jejich částí převážně užívaných pro účely bytové nebo rekreační, a u staveb sloužících k plnění úkolů Národního bezpečnostního úřadu,
3. **Ministerstvo spravedlnosti**
u staveb sloužících k plnění úkolů Ministerstva spravedlnosti a staveb pro služební účely Vězeňské služby a jejich organizačních složek,
4. **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
u staveb k účelům těžby, zpracování, transportu a ukládání radioaktivních surovin na území vyhrazeném pro tyto účely a u staveb jaderných zařízení.

Jiné stavební úřady vykonávají působnost stavebního úřadu, s výjimkou pravomoci ve věcech územního rozhodování. Postupují podle stavebního zákona.

Jiné stavební úřady mohou vydat povolení pro stavby v uzavřených prostorech existujících staveb bez územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, pokud se nemění výškové uspořádání prostoru. U ostatních staveb zajistí stavební úřad vyjádření obecného stavebního úřadu o souladu navrhované stavby se záměry územního plánování.

V pochybnostech, zda se v konkrétním případě jedná o stavbu jinou, platí stanovisko příslušného ústředního správního úřadu, jehož působnosti se stavba týká.

Přehled pravomoci územního rozhodování a povolování staveb u jednotlivých druhů stavebních úřadů:

	Územní rozhodování	Povolování staveb
Obecný stavební úřad	ANO u všech druhů staveb	ANO u obecných staveb
Speciální stavební úřad	NE	ANO u speciálních staveb
Vojenský stavební úřad	ANO pouze na území voj. újezdu	ANO pouze na území voj. újezdu
Jiný stavební úřad	NE	ANO u jiných staveb

Poznámka:

Kromě stavebních úřadů jsou k územnímu rozhodování podle zvláštních předpisů příslušné také jiné orgány, například obvodní báňský úřad nebo orgány památkové péče.

B. Vyhrazení pravomoci stavebního úřadu

Vyhrazení pravomoci stavebního úřadu upravuje § 17 SZ tak, že **nadřízený stavební úřad** si může vyhradit pravomoc stavebního úřadu prvního stupně u jednotlivých technicky zvlášť obtížných nebo neobvyklých staveb nebo u opatření s rozsáhlejšími účinky na životní prostředí, kulturní památku, památkovou rezervaci nebo památkovou zónu v jejich okolí.

Pokud si vyhradí pravomoc ve věcech povolení stavby, vykonává ze zákona rovněž pravomoc podle § 120, 122 – tzn. kolaudace staveb,
123 – tzn. předčasné užívání staveb,
124 – tzn. zkušební provoz
a 126 – tzn. změnu účelu užívání.

Vyhradí-li si **krajský úřad** pravomoc k vydání územního rozhodnutí v případě záměru posuzovaného z hlediska vlivu na životní prostředí podle zvláštních právních předpisů, vykonává rovněž pravomoc podle § 120, 122 – tzn. kolaudace staveb,
123 – tzn. předčasné užívání staveb,
124 – tzn. zkušební provoz
a 126 – tzn. změnu účelu užívání.

Ministerstvo pro místní rozvoj si může vyhradit pravomoc stavebního úřadu k vydání územního rozhodnutí u staveb přesahujících hranice kraje, u staveb s mimořádnými negativními vlivy na životní prostředí nebo u staveb s vlivem na území sousedních států.

Příslušnost u staveb a opatření v obvodu dvou nebo více stavebních úřadů:

Jde-li o opatření nebo stavbu, která se má uskutečnit ve správním obvodu dvou nebo více stavebních úřadů, provede řízení a vydá rozhodnutí nejbližší společně nadřízený stavební úřad. Ten může stanovit, že řízení provede a rozhodnutí vydá některý ze stavebních úřadů, v jehož správním obvodu se má stavba nebo opatření uskutečnit.

C. Počet obecných stavebních úřadů

S účinností „nového“ stavebního zákona (tj. od 1. 1. 2007) se změnil počet obecných stavebních úřadů, protože ze zákona je stavebním úřadem každá obec s pověřeným obecním úřadem (obec typu „2“). Ze zákona se tedy stavebním úřadem staly městské úřady Třemešná, Plánice a Kašperské Hory, které do té doby působnost stavebního úřadu nevykonávaly, byť jsou obcemi typu „2“.

Podle stavebního zákona může kraj na žádost obce po projednání s ministerstvem nařízením nově určit obecní úřad obce typu „1“ obecným stavebním úřadem, pokud bude tuto působnost vykonávat pro ucelený správní obvod. Obecním stavebním úřadem může být určen jen obecní úřad, který bude s ohledem na rozsah a složitost výstavby v uvažovaném správním obvodu způsobilý vykonávat správní agendu v souladu se stavebním zákonem a zvláštními právními předpisy. Obecní stavební úřad lze určit nařízením kraje ke dni 1. ledna.

Kraj dále může po projednání s ministerstvem nařízením odejmout působnost stavebního úřadu obecnímu úřadu obce typu „1“, pokud nebude splňovat podmínky pro řádný výkon této působnosti. Zároveň určí, který stavební úřad bude vykonávat působnost ve správním obvodu zaniklého stavebního úřadu.

Působnost podle tohoto zákona vykonávají stavební úřady jako působnost přenesenou.

Obecné stavební úřady vykonávají působnost podle tohoto zákona ve správních obvodech, ve kterých vykonávaly působnost k 31. prosinci 2006 (s výjimkou územních obvodů tří výše jmenovaných obecních úřadů obci typu „2“ v Plzeňském kraji – Třemešná, Plánice, Kašperské Hory).

D. Historický vývoj vzniku obecných stavebních úřadů

Vznik obecných stavebních úřadů má své odlišnosti v různých obdobích. Níže je uveden stručný přehled jejich vzniku od 1. 10. 1976, tj. od nabytí účinnosti zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu.

Období od 1. 10. 1976 do 24. 11. 1990:

Národní výbory s pravomocí stavebních úřadů stanovil § 117 stavebního zákona.

Podle **odstavce 1** byl stavebním úřadem okresní národní výbor (ONV). ONV mohl stanovit, že stavebním úřadem je městský nebo místní národní výbor. Místní působnost takového stavebního úřadu byla vymezena územím příslušné obce (města).

Podle **odstavce 2** byl na území hlavního města Prahy stavebním úřadem obvodní národní výbor, popřípadě místní národní výbor, pokud Národní výbor hlavního města Prahy nestanovil jinak.

Podle **odstavce 4** v Brně, Ostravě a Plzni byl stavebním úřadem obvodní národní výbor, pokud si národní výbor některého z těchto měst nevyhradil rozhodnutí sám.

Podle **odstavce 5** muselo být určení městského nebo místního národního výboru za stavební úřad vyhlášeno způsobem v místě obvyklým.

Seznamy městských nebo místních národních výborů, které byly určeny za stavební úřady, zveřejňovalo souhrnně příslušné ministerstvo, respektive ten ústřední orgán státní správy, který vykonával působnost na úseku územního plánování a stavebního řádu. Zveřejnění se provádělo jednou za rok formou sdělení ve Sbírce zákonů.

[Podle předcházející právní úpravy - § 9 zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, byly stavebními úřady okresní národní výbory a ty místní národní výbory, které určila rada krajského národního výboru po slyšení rady okresního národního výboru vyhláškou v Úředním listě (od roku 1960 ve Sbírce zákonů)].

Podle **§ 118 stavebního zákona** okresní národní výbor mohl v dohodě se zúčastněnými národními výbory stanovit, že městský nebo místní národní výbor, který je stavebním úřadem, bude vykonávat tuto pravomoc i pro územní obvody jiných městských nebo místních národních výborů. Podmínkou bylo uzavření dohody, nešlo o jednostranný akt okresního národního výboru. Toho národní výbory ve značné míře využily.

Právní základy a související právní předpisy:

Čl. 86 a 91 ústavního zákona č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky, stanovily, že národní výbory jsou orgány státní moci a správy v krajích, okresech a obcích. Dále, že národní výbory jsou krajské, okresní a v obcích městské a místní, v Praze Národní výbor hlavního města Prahy. V obvodech Prahy a některých dalších měst ze jsou obvodní národní výbory. *(Dalšími městy byly Brno, Ostrava a Plzeň).*

Postavení a působnost národních výborů upravil **zákon č. 69/1967 Sb., o národních výborech, a zákon č. 111/1967 Sb., o hlavním městě Praze**. Podle **§ 19** vykonávaly národní výbory též působnost na úseku územního plánování a stavebního řádu. Tato právní úprava počítala s tím, že uvedenou působnost budou v prvním stupni vykonávat především okresní národní výbory, nevyklučovala však jiné řešení ve zvláštním zákoně.

Období od 24. 11. 1990 do 1. 7. 1998:

Národní výbory jako orgány státní moci a správy v obcích, okresech a krajích přestaly existovat v důsledku řešení přijatého **ústavním zákonem č. 294/1990 Sb.**, kterým byl změněn a doplněn ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky, a ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, a kterým bylo zkráceno volební období národních výborů. Tento ústavní zákon nabyl **účinnost dnem 24. 11. 1990.**

Podle novelizovaného **čl. 86 Ústavy** se základem místní samosprávy stala obec, která je samosprávným společenstvím občanů, je právníkou osobou a má vlastní majetek, s nímž samostatně hospodáří.

Článek **87 odst. 3 Ústavy** se vrátil k tzv. dvoukolejnosti ve výkonu veřejné správy obcemi, když světil zákonům národních rad (*trvala ještě federace, tedy ČNR/SNR*), aby stanovily, které věci se považují za věci místní samosprávy a ve kterých věcech se obce pověřují výkonem státní správy.

Na změnu ústavních zákonů navázal zákon č. **367/1990 Sb., o obcích** (obecní zřízení), který vytvořil základy právního postavení obcí v České republice. Zákonem č. **425/1990 Sb., o okresních úřadech**, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, byly v okresech zřízeny okresní úřady jako orgány státní správy se všeobecnou působností. Zároveň byl přijat **zákon č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze**. Uvedené zákony nabývaly účinnosti rovněž dnem 24. 11. 1990, který byl prvním dnem voleb do zastupitelstev obcí v České republice.

Zákon č. 367/1990 Sb. v § 22 odst. 1 stanovil, že na obce přecházejí působnosti, které ke dni účinnosti tohoto zákona patřily podle zvláštních předpisů místním a městským národním výborům, když je zvláštní zákon nesvěřuje státním orgánům. Stavební zákon nebyl tímto zákonem nijak přímo měněn. Působnost obecných stavebních úřadů začaly vykonávat obce, resp. obecní a městské úřady. V Praze vykonával působnost obecného stavebního úřadu magistrát a obvodní úřady. (*Zákon v § 60 zavedl kategorii pověřených obecních úřadů, které vykonávaly přenesenou působnost ve větším rozsahu než jiné obecní úřady. Vláda je určila nařízením č. 475/1990 Sb.*)

Podle § 5 písm. b) zákona č. 425/1990 Sb. vykonával okresní úřad státní správu, která ke dni účinnosti tohoto zákona příslušela okresním národním výborům, pokud nebyla přenesena na jiné správní orgány a dále státní správu podle zvláštních zákonů. Došlo sice k přímým změnám stavebního zákona (příloha č. I položka 86, 87, 88 a příloha č. II položka 62 a 63 zákona o okresních úřadech), ustanovení § 117 a 118 stavebního zákona se však netýkaly. Žádný z citovaných zákonů nerušil obecně platnost opatření přijatých okresními národními výbory ani dohod o výkonu působnosti stavebních úřadů pro jinou obec, které byly mezi národními výbory uzavřeny. Z hlediska ustanovení § 117 odst. 1 a § 118 odst. 1 stavebního zákona to znamenalo pouze tolik, že působnost obecného stavebního úřadu, kterou vykonával v obcích místní nebo městský národní výbor, vykonával od 24. 11. 1990 obecní/městský úřad a působnost okresního národního výboru v okresech

vykonával okresní úřad. Neměnila se ani územní působnost obecných stavebních úřadů.

Zákon o obcích umožnil snadnější rozdělování obcí. Rozhodovalo o něm Ministerstvo vnitra na návrh obce podaný na základě výsledků místního referenda. Zpočátku nebyl stanoven minimální počet obyvatel, které musí oddělená ani stávající obec mít. Obce toho ve značné míře využívaly, takže než došlo k regulaci, vznikla řada menších obcí. Ke dni voleb bylo 4196 obcí, do dvou tří let jich bylo cca 6000. Nové stavební úřady určovali přednostově okresních úřadů, záleželo to pouze na jejich uvážení a rozhodnutí. A protože řada obcí měla zájem mít svůj stavební úřad, jejich počet se také rozrůstal.

Zákon č. 83/1998 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1. 7. 1998, změnil přímo i ustanovení § 117 a 118 stavebního zákona.

Podle novelizovaného § 117 odst. 1 stavebního zákona, byly ode dne 1. 7. 1998 obecními stavebními úřady okresní úřady, hlavní město Praha a jeho obvody a městské části určené statutem, územně členěná statutární města a jejich obvody a městské části určené statutem, a ostatní města a obce, které vykonávaly působnost stavebního úřadu ke dni 31. 12. 1997 nebo byla jejich působnost k tomuto datu schválena.

Nový obecní stavební úřad mohl po této novele vzniknout jen zákonem. K absolvování s tím spojené legislativní procedury se nikdo neodvážil, takže počet stavebních úřadů se už do konce platnosti zákona č. 50/1976 Sb., ve znění zákona č. 83/1998 Sb., nezměnil. Výjimku tvořilo jen hlavní město Praha a statutární města, která mohla nové stavební úřady na svém území vytvořit či zrušit statutem.

Novela stavebního zákona nezasáhla do územní působnosti obcí, které byly obecními stavebními úřady v tom smyslu, že by potvrzovala nebo rušila jejich správní obvody stanovené podle § 118 odst. 1 stavebního zákona. Nadále se umožňovalo, aby obec, která byla stavebním úřadem, mohla se souhlasem okresního úřadu uzavřít dohodu s jinou obcí, že bude tuto působnost vykonávat i pro její území.

Období od 1. 7. 1998 do 31. 12. 2006:

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), účinný ode dne 12. 11. 2000 neměl na počet a působnost stavebních úřadů měst a obcí, popřípadě hlavního města Prahy nebo územně členěných statutárních měst v podstatě žádný vliv.

Zákonem č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze, bylo s účinností od 1. 1. 2001 změněno ustanovení § 117 tak, že stavebními úřady jsou i kraje. Došlo k tomu v důsledku vzniku krajů **ústavním zákonem č. 347/1997 Sb.** a přijetím **zákona č. 129/2000 Sb., o krajích** (krajské zřízení).

V souvislosti s **realizací II. fáze reformy veřejné správy**, vyznačující se zejména zrušením okresních úřadů a vznikem obcí s rozšířenou působností (obcí typu „3“), obcí s pověřeným obecním úřadem (obcí typu „2“) a obcí „se základní pů-

sobností“ (obcí typu „1“), byl přijat **zákon č. 320/2000 Sb.**, o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů (tzv. „tlust’och“), který v Čl. LXXIII (73) měnil s účinností od 1. 1. 2003 také § 117 a 118 stavebního zákona.

Podle této novely byly obecnými stavebními úřady:

- a) obecní úřady obce s rozšířenou působností,
- b) krajské úřady,
- c) Magistrát hlavního města Prahy a úřady městských částí určené statutem,
- d) magistráty územně členěných statutárních měst a úřady městských částí nebo městských obvodů určené statutem,
- e) magistráty, městské a obecní úřady, které vykonávaly působnost stavebního úřadu ke dni 31. 12. 1997 nebo byla jejich působnost k tomuto datu schválena.

Krajský úřad se stal nadřazeným orgánem stavebních úřadů měst a obcí.

Počtu stavebních úřadů se změny dotkly pouze v tom, že zanikly 73 okresní úřady. (V *okresech Brno město, Ostrava město a Plzeň město vykonávaly působnost okresních úřadů magistráty měst Brna, Ostravy a Plzně*). Dosavadní působnost okresních úřadů stanovenou § 118 stavebního zákona vykonávaly pak kraje, popř. obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

E. Činnost stavebního úřadu svěřená zvláštními zákony

Stavebnímu úřadu jsou určovány jinými zvláštními zákony další činnosti, které nesouvisejí s rozhodovací praxí, ale mají evidenční charakter.

• Statistické zjišťování

Podle zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, jsou stavební úřady **zpravodajskou jednotkou**, jejichž povinnosti jsou stanoveny prováděcí vyhláškou č. 386/2009 Sb. Stavební úřady jsou povinny provádět a statistickému úřadu zasílat následující statistická zjišťování:

1. Výkaz o stavebních ohlášeních a povoleních, budovách a bytech
formulář 2–12, měsíčně/kumulativně, vždy do 10. kalendářního dne po skončení sledovaného období
2. Hlášení o odstranění budovy nebo zrušení celého bytu
formulář 4–99, vždy do 10. kalendářního dne po nabytí právní moci daného rozhodnutí
3. Hlášení o dokončení budovy nebo o dokončení bytu
formulář 7–99, do 10. kalendářního dne po skončení měsíce, ve kterém kolaudační rozhodnutí nabylo právní moci

• Registr územní identifikace adres a nemovitostí

Podle zákona č. 100/2010, o základních registrech jsou stavební úřady editory určitých údajů, tzn. do informačního systému územní identifikace zapisuje identifikační údaje stavebního objektu a údaje o jeho vazbách na ostatní územní prvky a na územně evidenční jednotku část obce, dále technicko-ekonomický atribut stavebního objektu, údaje o definičním bodu stavebního objektu, typu stavebního objektu a způsobu jeho využití.

V souvislosti s přijetím zákona o základních registrech byl změněn také stavební zákon. Stavebním úřadům tím vznikají nové povinnosti, například při vzniku nové budovy, které se přiděluje číslo popisné nebo evidenční, žádá stavební úřad obec o přidělení čísla popisného nebo evidenčního.

ZAŘÍZENÍ PRO SOLÁRNÍ OHŘEV VODY INSTALOVANÉ NA DOKONČENÉ STAVBĚ

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 31. 8. 2010, čj. 29596, 29772/10-82)

Podle § 8 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, musí být stavba navržena a provedena tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro určené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou mechanická odolnost a stabilita, požární bezpečnost, ochrana zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí, ochrana proti hluku, bezpečnost při užívání a v neposlední řadě též úspora energie a tepelná ochrana s odkazem na zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů a vyhlášku č. 148/2007 Sb., o energetické náročnosti budov.

Zásobování stavby pro bydlení teplotou užitkovou vodou i její vytápění patří mezi technická zařízení stavby, je její nedílnou součástí a spolu s dalším technickým vybavením zabezpečuje způsob využití stavby, pro který byla navržena a provedena a ke kterému bylo následně povoleno i její užívání.

Pokud jsou solární kolektory pro ohřev teplé užitkové vody nebo pro vytápění stavby instalovány na stavbě, jedná se o změnu dokončené stavby, a to o stavební úpravy [§ 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona]. Podle § 81 odst. 3 písm. a) stavebního zákona nevyžadují stavební úpravy územní rozhodnutí o změně stavby ani územní souhlas.

Způsob povolení provedení solárních kolektorů pro ohřev teplé užitkové vody nebo pro vytápění stavby instalovaných na stavbě se posuzuje podle konkrétních navržených stavebních úprav. Za podmínek daných stavebním zákonem lze aplikovat § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona – provedení nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu anebo § 104 odst. 2 písm. a) stavebního zákona (s využitím § 2 odst. 4 stavebního zákona) – provedení vyžaduje ohlášení. Pokud nejsou splněny podmínky pro aplikaci výše uvedených ustanovení, jedná se o stavební úpravy, které vyžadují stavební povolení. Stavební povolení může být nahrazeno veřejnoprávní smlouvou (§ 116 stavebního zákona) nebo certifikátem autorizovaného inspektora, pokud nejde o stavbu, která je zvláštním právním předpisem, územně plánovací dokumentací nebo rozhodnutím orgánu územního plánování přímo označena jako nezpůsobitelná pro zkrácené stavební řízení (§ 117 odst. 1 stavebního zákona). Pokud byly solární kolektory pro ohřev teplé užitkové vody nebo pro vytápění stavby provedeny podle § 103 stavebního zákona, nevyžaduje jejich užívání oznámení stavebnímu úřadu ani kolaudační souhlas. Pokud byly realizovány na základě ohlášení stavebnímu úřadu podle § 104 odst. 2 písm. a) stavebního zákona popř. na základě stavebního povolení nebo veřejnoprávní smlouvy anebo certifikátu autorizovaného inspektora, vyžaduje jejich užívání oznámení stavebnímu úřadu nebo kolaudační souhlas. Podle § 122 odst. 1 stavebního zákona vyžaduje kolaudační souhlas stavba, jejíž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit.

KONTROLNÍ PROHLÍDKA STAVBY

(ze sdělení odboru stavebního řádu MMR ze dne 31. 8. 2010, čj. 28916/10-82)

Podle § 133 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), provádí stavební úřad kontrolní prohlídku rozestavěné stavby ve fázi uvedené v podmínkách stavebního povolení, v plánu kontrolních prohlídek stavby, před vydáním kolaudačního souhlasu a v případech, kdy má být nařízeno neodkladné odstranění stavby, nutné zabezpečovací práce, nezbytné úpravy nebo vyklizení stavby; může provést kontrolní prohlídku též u nařízených udržovacích prací, u odstraňované stavby a v jiných případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné.

O průběhu kontrolní prohlídky pořizuje stavební úřad protokol. Stavební zákon náležitosti protokolu upravuje pouze v případě kontrolní prohlídky konané podle § 136 a § 140 stavebního zákona (neodkladné odstranění stavby, nutné zabezpečovací práce, vyklizení stavby). V těchto případech je stanovení obsahových záležitostí protokolu upraveno proto, že tyto protokoly suplují potvrzení o ústně vyhlášeném rozhodnutí ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Ve všech ostatních případech musí protokol z kontrolní prohlídky obsahovat náležitosti § 18 správního řádu:

§ 18

Protokol

- (1) *O ústním jednání (§ 49) a o ústním podání, výsledku svědka, výsledku znalce, provedení důkazu listinou a ohledání, pokud jsou prováděny mimo ústní jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení, se sepisuje protokol. Kromě protokolu lze též pořádit obrazový nebo zvukový záznam.*
- (2) *Protokol obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vylíčení průběhu předmětných úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. Údaji umožňujícími identifikaci fyzické osoby se rozumí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona.*
- (3) *Protokol podepisuje oprávněná úřední osoba, popřípadě osoba, která byla pověřena sepsáním protokolu, a dále všechny osoby, které se jednání nebo provedení úkonu zúčastnily. Odepření podpisu, důvody odepření a námítky proti obsahu protokolu se v protokolu zaznamenávají.*
- (4) *Jiné osoby, jichž se obsah protokolu přímo dotýká, mohou bezprostředně po seznámení s protokolem podat stížnost (§ 175) proti jeho obsahu.*
- (5) *Opravy zřejmých nesprávností, kterými jsou zejména chyby v psaní a počtech, v protokolu provádí oprávněná úřední osoba, která je stvrdí svým podpisem. Každá oprava musí být provedena tak, aby původní zápis zůstal čitelný. Může-li mít oprava právní význam, účastníci řízení se o ni vyrozumí.*
- (6) *V případě jiných oprav, než které jsou uvedeny v odstavci 5, se o provedení opravy rozhodne usnesením, které se pouze poznamená do spisu.*

Postup stavebního úřadu po provedení kontrolní prohlídky se odvíjí od zjištění při kontrolní prohlídce. Stavební úřad může vyzvat stavebníka, vlastníka, stavbyvedoucího nebo stavební dozor k odstranění zjištěné závady na stavbě nebo k předložení potřebných dokladů anebo k zastavení prací na stavbě (§ 134 stavebního zákona) atp. Nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, vydá stavební úřad rozhodnutí, kterým zjedná nápravu nařídí. Může nastat i situace, kdy stavební úřad neshledá porušení stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů a protokol bude posledním úkonem v dané věci.

Pokud stavební úřad vydal po provedení kontrolní prohlídky vyjádření nebo sdělení, která se týkají dotčených osob, vztahuje se na tyto úkony § 154 části čtvrté správního řádu. Část čtvrtá správního řádu je obecným procesním základem pro ty správní úkony orgánů veřejné správy, jejichž provádění je výkonem působnosti v oblasti veřejné správy, na kterou se vztahuje správní řád, směřují navenek vůči dotčeným osobám a podle své povahy, obsahu a právních účinků (nikoliv tedy jen podle názvu) nejsou rozhodnutím ve smyslu § 9 resp. § 67 odst. 1 správního řádu a ani opatřením obecné povahy.

§ 154

Jestliže správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádí ověření nebo činí sdělení, která se týkají dotčených osob, postupuje podle ustanovení této části, podle ustanovení části první, obdobně podle těchto ustanovení části druhé: § 10 až § 16, § 19 až § 26, § 29 až § 31, § 33 až § 35, § 37, § 40, § 62, § 63, a obdobně podle těchto ustanovení části třetí: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přiměřeně použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou přítomny potřebná.

Podle § 154 správního řádu se dále kromě taxativně stanovených ustanovení použijí přiměřeně i další ustanovení správního řádu, pokud jsou při provádění úkonů, na které se vztahuje část čtvrtá, potřebná. Kromě toho se v § 156 správního řádu upravujícího nápravu úkonů prováděných podle části čtvrté odkazuje v odst. 1 na ustanovení § 76 správního řádu upravující vydávání usnesení a v § 156 odst. 2 pak na přiměřené použití ustanovení o přezkumném řízení (§ 94 a násl.).

§ 156

- (1) *Jestliže vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu trpí vadami, které lze opravit, aniž tím bude způsobena újma některé z dotčených osob, správní orgán je opraví usnesením, které se pouze poznamená do spisu.*
- (2) *Vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit podle odstavce 1, zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil, a to s účinky ode dne, kdy bylo zrušované vyjádření nebo osvědčení vydáno anebo sdělení učiněno, nestanoví-li zákon jiný postup; takové usnesení lze vydat po dobu, po kterou trvají účinky vyjádření, osvědčení nebo sdělení. Na tento postup se přiměřeně použijí ustanovení hlavy IX části druhé o přezkumném řízení.*

BEZBARIÉROVÉ UŽÍVÁNÍ STAVEB

Odpovědnost za zajištění bezbariérového užívání staveb

Zákon č.183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve svém ustanovení § 169 odst. 1 stanoví pro právnické osoby, fyzické osoby a příslušné orgány veřejné správy **obecnou povinnost** respektovat obecné požadavky na výstavbu. Podle § 2 odst. 2 písm. e) stavebního zákona mezi obecné požadavky na výstavbu patří také požadavky na bezbariérové užívání staveb.

Dále **zvláštní odpovědnost** pro jednotlivé právnické a fyzické osoby pak stanoví příslušná ustanovení tohoto zákona. V souvislosti s požadavky na bezbariérové užívání staveb platí zejména pro autorizovaného inspektora § 147, pro stavebníka § 152 odst. 1, pro stavbyvedoucího § 153 odst. 1, pro stavební dozor § 153 odst. 3, pro vlastníka stavby § 154 odst. 1 písm. a) a pro projektanta § 159 odst. 2 stavebního zákona.

Pro úplnost je třeba uvést, že podle § 132 odst. 3 písm. e) stavebního zákona je bezbariérové užívání staveb prohlášeno za **předmět ochrany veřejného zájmu**. Návazně § 133 a 134 tohoto zákona stanoví způsob dozoru nad prováděním staveb, resp. rozsah a účel kontrolních prohlídek staveb prováděných stavebními úřady. Na základě zjištěných skutečností pak může podle § 137 odst. 1 písm. h) stavebního zákona stavební úřad nařídit provedení nezbytných úprav, jimiž se zajišťuje bezbariérové užívání pozemku nebo stavby, popřípadě může podle § 178 až 183 tohoto zákona za přešůpek uložit příslušnou pokutu. Dále podle § 120 odst. 2 stavebního zákona může stavební úřad užívání takové stavby zakázat, popřípadě podle § 129 odst. 1 tohoto zákona může nařídit i její odstranění.

K dotazům z praxe týkajícím se aplikace vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, zaujal odbor stavebního řádu MMR následující stanoviska:

Rozměry plošin pro dopravu osob na vozíku

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 12. 1. 2010, čj. 39383/09-82)

Bod 3.1.5. přílohy č. 1 k vyhlášce č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „bezbariérová vyhláška“), stanoví, že „Nosnost svislé zdvihací plošiny se stanoví z měrného zatížení nejméně 250 kg/m² čisté nosné plochy. Nosnost plošiny pro vozík musí být nejméně 250 kg“.

Z toho aplikačně vyplývá, že minimální nosná plocha dopravní plošiny pro vozík u svislé zdvihací plošiny musí být 1 m², čemuž odpovídají minimální rozměry této dopravní plošiny 800 mm x 1 250 mm (viz čl. 9.2.1.2. normy ČSN ISO 9386-1 a ČSN prEN 81-41).

Bod 3.1.7. téže přílohy stanoví, že „Nosnost šikmé zdvihací plošiny se stanoví z měrného zatížení nejméně 250 kg/m² čisté nosné plochy. Nosnost plošiny pro vozík musí být nejméně 150 kg“.

Z toho aplikačně vyplývá, že minimální nosná plocha dopravní plošiny pro vozík u šikmé zdvihací plošiny musí být 0,6 m², čemuž odpovídají minimální rozměry této dopravní plošiny 700 mm x 900 mm (viz čl. 5.6.4.2. normy ČSN EN 81-40).

Šikmá zdvihací plošina se zpravidla instaluje na stávající schodiště, proto je v praxi často nutné použít dopravní plošinu minimálních rozměrů. Norma ČSN EN 81-40 ve svém čl. 5.6.4.3 uvádí, že samotný uživatel na ručním vozíku typu A a B má 150 kg, samotný uživatel na poháněném vozíku typu A má 225 kg a samotný uživatel na poháněném vozíku typu B má 250 kg.

Závěrem je třeba připomenout, že zdvihací plošiny nejsou určeny pro novostavby. Zdvihací plošiny lze instalovat pouze u změn dokončených staveb a změn v užívání staveb, ve kterých ze závažných důvodů nelze realizovat výtah (viz § 2 odst. 2, resp. § 5 odst. 1, § 6 odst. 2, § 10 odst. 1 a § 12 odst. 1 bezbariérové vyhlášky a návazně bod 3.0 přílohy č. 1 k této vyhlášce). Zdvihací plošiny pro dopravu osob s omezenou schopností pohybu jsou tzv. „stanoveným výrobkem“ ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb., a to konkrétně podle směrnice 2006/42/ES (v ČR nařízení vlády č. 176/2008 Sb.) o strojních zařízeních.

Varovný pás

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 8. 6. 2010, čj. 16105/10-82)

Obecně platí, že hranice mezi chodníkem a poježděným pásem musí být hmatově vnímatelná pro nevidomé a slabozraké chodce. Konkrétně bod 1.2.4. přílohy č. 2 k bezbariérové vyhlášce stanoví, že „Snížený obrubník s výškou menší než 80 mm nad poježděným pásem nebo s příčným sklonem menším než 1 : 2,5 (40,0 %) musí být opatřen varovným pásem“.

K tomu je třeba uvést, že snížený obrubník není hmatově vnímatelný vůči poježděnému pásu, proto je stanovena povinnost na jeho doplnění varovným pásem. Naopak z výše uvedeného ustanovení vyplývá, že pouze obrubník, který má horní plochu ve výšce rovné nebo větší než 80 mm nad poježděným pásem a současně příčný sklon rovný nebo větší než 1 : 2,5 (40,0 %), nemusí být doplněn varovným pásem. Takový obrubník je totiž hmatově vnímatelný nášlapem i bílou holí.

*Přílohu Stavebně správní praxe sestavila:
Ing. arch. Marcela Smolová
MMR*

